

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7733/2023
09.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Александра Анђелковић, адвокат из ..., против туженог јавног извршитеља ББ из ..., кога заступа пуномоћник Марко Чејовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4450/22 од 28.09.2022. године, у седници већа одржаној 09.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4450/22 од 28.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 671/20 од 27.01.2022. године, која је исправљена решењем истог суда П 671/20 од 20.07.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиље АА, којим је тражила да се обавезе тужени ББ из ... да јој на име накнаде штете исплати износ од 20.149.530,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 18.03.2020. године па до исплате, као неоснован и обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 297.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4450/22 од 28.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 671/20 од 27.01.2022. године, исправљена решењем истог суда П 671/20 од 20.07.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Пуномоћник туженог је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је оценио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП, јер је другостепени суд оценио све битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 6079/10 од 24.09.2010. године, ВВ је, између осталог, обавезан да на име сувласничког удела тужиље у заједничкој имовини и на име њеног издржавања тужиљи доживотно исплаћује износ од по 2.500 евра месечно, у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан плаћања. Тужени је исплаћивао ову накнаду, да би током 2013. године престао то да чини, због чега је тужилца 13.11.2014. године поднела предлог за извршење наведене пресуде Првом основном суду у Београду у наведеном делу, па је суд решењем Ии 6422/14 од 18.11.2014. године донео решење о извршењу и истог дана донео закључак којим је за извршитеља у овој правној ствари одредио туженог ББ. Тужени је, као јавни извршитељ, по пријему списка предмета 03.12.2014. године донео закључак о спровођењу извршења на непокретности извршног дужника, и то на стамбеној згради и гаражи у обиму идеалног удела од 50/100 у улици ... бр. ..., те су решење о извршењу и закључак јавног извршитеља достављени пуномоћницима странака, а исти закључак је 04.12.2014. године достављен Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности ..., ради уписа у јавне књиге, који је овај закључак примио 09.12.2014. године. Такође, јавни извршитељ је 03.12.2014. године, донео закључак о спровођењу извршења на уделу извршног дужника у обиму од 33% на привредном друштву „ГГ“, доо и овај закључак је дана 05.12.2014. године доставио Агенцији за привредне регистре, ради забележбе закључка. Дана 09.12.2014. године јавни извршитељ је донео закључак о попису, процени и продаји покретних ствари извршног дужника у згради у улици ... број ..., који су пуномоћници странака примили 09.12.2014. године. Овим закључком је одређено и спровођење извршења на покретним стварима извршног дужника у згради у улици ... бр. ..., а дана 23.12.2014. године сачињен је записник о попису и процени вредности покретних ствари. Закључком јавног извршитеља од 12.12.2014. године, одређено је извршење на рачунима извршног дужника код „...“ и код „...“. Извршни дужник је 19.12.2014. године, поднео приговор против решења о извршењу Ии 6422/14 од 18.11.2014. године, а решењем Првог основног суда у Београду Ипв И 583/15/1 од 26.05.2015. године делимично је усвојен приговор извршног дужника и укинута наведено решење о извршењу од 18.11.2014. године, у делу којим је одређено извршење против извршног дужника ради наплате потраживања на име реконструкције и довођења у исправно стање лифта у стамбеној згради у улици ... број ...-... за износ од 2.149.212.000,00 динара и на име непретог путничког возила у износу од 23.336,64 евра, док је решење истог суда које се односи на исплату месечног износа од 2.500 евра на име сувласничког удела на заједничкој имовини и на име издржавања тужиље за период од 08.07.2013. године па до дана подношења предлога за извршење у укупном

износу од 23.336,64 евра, потврђено. Након укидања наведеног решења о извршењу првостепени суд је решењем Ии 6422/14 од 08.06.2017. године, одбио предлог за извршење тужиље којим је тражено да суд утврди извршење у делу у коме је укинута наведено решење. Тужени је, као јавни извршитељ, у овом предмету поступао све до маја 2016. године, с обзиром да је Први основни суд у Београду, на предлог тужиље, решењем Ии 6422/14 од 20.04.2016. године изменио претходни закључак и уместо туженог је, као нови јавни извршитељ, означен ДД.

Тужени је извршење спроводио у предмету И.Ии 52/14 док је јавни извршитељ ДД, након преузимања списка предмета поступак овог извршења евидентирао као И. Ипс 87/16 и он је поступак извршења у овој правној ствари спроводио до 2017. године, када је, такође, на предлог тужене као извршног повериоца замењен, те од тада у овој правној ствари поступа јавни извршитељ ЂЂ, и то у предмету Ии 1578/17. Јавни извршитељ ДД је обуставио поступак спровођења извршења, јер је на основу две правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду измењена одлука из става 9. изреке пресуде истог суда П2 6079/10 од 24.09.2010. године, на тај начин што је престало супружанско издржавање. Међутим, наведене пресуде првостепеног суда, као и Апелационог суда у Београду, којима су потврђене пресуде укинута су решењима Врховног касационог суда у Београду.

Републички геодетски завод није извршио забележбу закључка јавног извршитеља од 03.12.2014. године за упис забележбе спровођења решења о извршењу од 18.11.2014. године, већ је решењем од 19.09.2016. године, одбацио захтев туженог са образложењем да тужени није поступио по налогу наведеног завода за плаћање таксе на захтев за упис забележбе, а решењем од 19.06.2017. године одбијен је захтев тужиље и туженог за упис ове забележбе, уз навод да је већ одлучено о том захтеву.

Решењем Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности од 14.11.2018. године, поништен је закључак тог органа од 19.06.2017. године, након чега је дозвољен упис на згради број ... у ... број ..., у својини ВВ, и то уписом хипотеке на непокретности именованог дужника на основу решења Првог основног суда у Београду од 18.11.2014. године.

Извршни дужник ВВ, ЕЕ, ЖЖ, као и привредно друштво „ГГ“ доо ..., су дана 05.12.2014. године, поднели захтев Републичком геодетском заводу којим је тражен упис хипотеке на непокретностима, ближе наведеним у захтеву у власништву АА, а ради обезбеђења потраживања ЕЕ и ЖЖ, у износу од 80.000 евра и 75.000 евра, те је Републички геодетски завод извршио забележбу хипотеке решењем од 12.12.2014. године.

Уговором о преносу удела од 26.11.2014. године, извршни дужник АА је као преносилац, на ЖЖ, као стицаоца пренео без накнаде свој удео од 33% основног капитала у привредном друштву „ГГ“ доо ..., а закључком туженог, као јавног извршитеља, од 25.12.2016. године, упућеног наведеној фирми, именовано правно лице је обавештено да се неће стављати ван снаге закључак јавног извршитеља И.Ии 52/14 од 03.12.2016. године, који се односи на пленидбу потраживања АА према наведеном правном лицу.

Закључком И.Ии 52/14 од 18.03.2016. године, одређена је продаја непокретности путем усменог јавног надметања у ул. ... број ... у Закључком је утврђена тржишна вредност наведене непокретности у износу од 7.500.000,00 динара, али је наведена продаја отказана закључком јавног извршитеља од 01.04.2016. године, јер су дана 31.03.2016. године трећа лица за извршног дужника исплатила претежни део преосталог дуга, те је вредност предметне непокретности била несразмерно већа у односу на преостали износ доспелог дуга, који је у том моменту износио `13.000 евра.

Након тога је дошло до преузимања предмета од стране јавног извршитеља ДД, који је наставио да поступа у предмету на начин ближе наведен у образложењу првостепене и другостепене пресуде.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право доносиоци побијану одлуку, а разлоге за такву одлуку у свему прихвата и Врховни суд.

Супротно наводима ревизије, првостепени суд је оценио све битне наводе жалбе тужиље којима се указивало на неправилност и незаконитост пресуде првостепеног суда. Чињеница да тужени није обавестио тужиљу да треба да плати таксу Републичком геодетском заводу поводом уписа забележбе решења о извршењу, да је без сагласности тужиље прихватио уплату трећег лица, која је у том тренутку била мања за око 13.000 евра од доспелог потраживања и да је обуставио продају непокретности након чега је извршни дужник отуђио непокретности, не утиче на правилност и законитост побијане пресуде. Ово зато што је другостепени суд правилно закључио да је Служба за катастар непокретности ... била дужна да одмах спроведе тражену забележбу, а то није учинила, да би, неправилно се правдајући првенством поднетог захтева, уписала забележбу хипотеке на непокретности на захтев извршног дужника АА, како је ближе наведено у образложењу побијане пресуде.

Врховни суд сматра да су нижестепени судови правилно оценили да је тужени, као јавни извршитељ, благовремено и у свему поступао у складу са овлашћењима из Закона о извршењу и обезбеђењу и да нема одговорности у његовом поступању којима би тужилји била проузрокована штета коју потражује у овој парници.

Супротно наводима ревизије, тужилја је прихватила уплату дуга, коју су трећа лица исплатила за извршног дужника дана 31.03.2016. године, па нема утицаја чињеница да је тужени прихватио ову уплату без сагласности тужиље као извршног повериоца.

Уосталом, како то правилно оцењује другостепени суд, тужилја је била пасивна у заштити својих права, с обзиром да је могла да побија дужникове правне радње, којима је осујетио остварење њеног потраживања, а против туженог као јавног извршитеља није ни тражила отклањање неправилности у поступању.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа- судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић